

บูชาครู
Respecting Teacher

อาชารินทร์ แป้นสุข
Archarin Pansuk

ปร.ด.(นิเทศศาสตร์นวัตกรรม) วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทคัดย่อ

รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการสื่อสารมวลชน ผู้สร้างคุณูปการด้านวิชาการทฤษฎีการสื่อสารแก่วงการนิเทศศาสตร์ และดำรงตำแหน่งภาควิชา (สาขานิเทศศาสตร์) ราชบัณฑิตยสถาน ประเทศไทย ผู้ที่มีเจตนาอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาวิชาการ การสื่อสารสมัยใหม่ เพื่อรับใช้สังคมอนาคตในการพัฒนา บริหาร และการป้องกันแก้ไขวิกฤตโดยเฉพาะการศึกษาด้านการสื่อสาร แนวโน้มที่มีศักยภาพสูงทั้งทางด้านความคิด ทฤษฎี กระบวนทัศน์ เทคนิควิชาการและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ปี 2556 สถาบัน International Biographical Centre ประเทศ อังกฤษ ได้ยกย่อง รศ.ดร.สมควร กวียะ เป็นผู้นำด้านการศึกษานานาชาติเพื่อเป็นเกียรติต่อนักวิชาการของประเทศไทยที่ชาวต่างชาติยกย่องและเชิดชูเกียรติด้านการสื่อสารให้ปรากฏสืบต่อไป

คำสำคัญ : นักวิชาการสื่อสารมวลชน, ผู้นำด้านการศึกษานานาชาติ

ABSTRACT

Associate Professor Dr. Somkuan Kaviya is a mass communications academic. He had done many of the theory of communicate kingdom and set for the head of the “Thailand Royal Academy Parties” (Communications Major), He is intent and expand for the new communications. That’s use for expand to manage and defense the new communications education crisis that have a high theory potentiality of the paradigm technical. So In Year 2013 “The International Biographical Centre, Cambridge, England” had given him a praise that he is a Leading Educators of the world studying to give foreigners to gratefully congratulation the Thai academic that give glorifying to him for the mass communications academic forever.

Keywords : The mass of communication, Leader of the world educator

บทนำ

บทความวิชาการ “บูชาครู” (Respecting Teacher) กล่าวถึงทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็นอมตะ (Immortality) ในการบรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสถาน เมื่อวันที่ 27 เดือน เมษายน พ.ศ. 2554 เป็นเครื่องบูชาครู รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย ผู้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 6 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555 ณ โรงพยาบาลจุฬารัตน์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผู้ที่สร้างคุณูปการด้านวิชาการทฤษฎีการสื่อสารแก่วงการนิเทศศาสตร์ไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการชาวไทยและนักวิชาการชาวต่างประเทศ ตลอดจนเป็นผู้ริเริ่มตั้งคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แห่งแรกของประเทศไทย จากนั้นมีการเปิดหลักสูตรสื่อสารมวลชนและหลักสูตรนิเทศศาสตร์จบจนถึงปัจจุบัน

ทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็นอมตะ (Immortality)

ความเป็นอมตะ หรือ immortality ซึ่งมีความหมายสั้นๆ ที่อาจแปลได้ว่า ความไม่ตาย หรือ ความมีชีวิต ซึ่งตรงข้ามกับคำว่า ความตาย ความไม่มีชีวิต หรือ mortality

ความเป็นอมตะ หรือความไม่ตาย นับว่าเป็นความปรารถนาสูงสุดของพ่อแม่สำหรับลูกในวัยทารกหรือวัยเด็ก เป็นความประสงค์สูงสุดของประเทศ สำหรับพลเมืองใหม่ที่เพิ่งถือกำเนิดหรือยังอยู่ในเยาว์วัย

ความเป็นอมตะ เป็นความปรารถนาสูงสุดของคนที่ย่างเข้าสู่วัยชรา ที่ยังไม่อยากตาย “ก่อนวัยอันควร”

ความเป็นอมตะ ตั้งแต่ยุคอียิปต์โบราณ เรื่อยมาถึงคนบางกลุ่มในยุคปัจจุบัน ยังมีความปรารถนาที่จะมีชีวิตใหม่หลังความตาย (Life After หรือ Life Beyond the Present Life) จึงได้พยายามที่ยังเก็บรักษาศพไว้ ในสภาพของมันมีหรือสุสานหลุมศพ บางกลุ่มสร้างความเชื่อว่า ตายแล้วสามารถเกิดใหม่ได้ โดยอาศัยวิญญาณไปร่างเก่าไปสิงสถิตในร่างใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นร่างของมนุษย์ของสัตว์ประเภทอื่น ตามแต่ผลกรรมที่กระทำไว้ในชาตินี้

ความเป็นอมตะ จึงมีความหมายทั้งสำหรับชีวิตปัจจุบัน และชีวิตที่อาจเกิดใหม่ไม่มีวันจบสิ้น รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย เสนอว่า “ความเป็นอมตะของชีวิตปัจจุบัน เพราะเป็นความใฝ่ฝันที่เป็นไปได้ตามหลักวิทยาศาสตร์ แต่ไม่สนใจกับชีวิตหลังความตาย เพราะคิดว่าเป็นภวทัศน์หาเห็นแก่ตัวและแน่ใจว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก”

ข้อมูลจาก “ความจริงที่เหลือเชื่อ 80 ประการ” (80 incroyables verities de science ใน นิตยสาร science et vie ฉบับสิงหาคม 2510 อ้างอิงจากสมควร กวียะ: 2554) บอกให้เรารู้ว่า เกลียวไขว้ของดีเอ็นเอ ซึ่งมีอยู่ในทุกเซลล์ ถ้าเอามาคลี่และเรียงต่อกันมีความยาวถึง 2 เมตร ในร่างกายมนุษย์ มีเซลล์ประมาณ 50 ล้านล้านเซลล์ เรียงต่อกันแล้วจะมีความยาว มากกว่าระยะทางจากโลกไปดวงจันทร์ 260,000 เท่า เฉพาะเซลล์ประสาท (Neurons) ในสมองซึ่งทำหน้าที่รับรู้ และตอบสนองต่อการกระตุ้นที่ทำให้เกิดการรับรู้หรือจิตสำนึกของเราแท้ (Proper Self-Consciousness) มีจำนวนมากกว่า 1,000,000 ล้านเซลล์ และมีส่วนกระสวนเครือข่าย (Network pattern) ที่สลับซับซ้อนยิ่งกว่าเอกภพทั้งหมด (The Whole Universe) ถ้าชีวิตสิ้นแล้ว กระสวนเครือข่ายที่แตกกระจายไปแล้ว จะกลับมารวมกันเช่นกัน และเกิดจิตสำนึกว่าเป็นตัวเราแท้ดั้งเดิม (Former Proper Self) ได้อย่างไร

โอกาสตัวเราเมื่อตายไปแล้วจะกลับมาเกิดเป็นตัวเราอีก จึงเป็นเพียงจินตนาการสร้างสรรค์ที่งดงามของมนุษย์

ความเป็นตัวเราแท้ หรือความเป็นตัวกู (Me-ing) มีเพียงครั้งเดียวและหนึ่งเดียวเท่านั้นในจักรวาลทั้งสิ้น

แต่ความเป็นอมตะ (immortality) ของชีวิตปัจจุบันเป็นข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ที่น่าศึกษา เพราะเป็นการเพิ่มคุณค่าของชีวิตให้กับชีวิต เป็นชีวิตที่มีชีวิต (Living Life หรือ Vital Immortality) แม้ว่ามีอายุมากแล้วยังมีชีวิตที่ทำ ประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัวและสังคม เป็นชีวิตที่ยังมีความหมายของชีวิตอย่างครบถ้วน คือ ยังเรียนรู้ ยังมีการพัฒนาความคิด ยังมีพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่มีความหมาย และเป็นประโยชน์

โดยสรุป ความเป็นอมตะ (Immortality) หมายถึง สภาพของบุคคลที่ยังไม่ตาย ยังมีชีวิตที่มีสำนึกของตนเอง (Self-Conscious) ในอัตลักษณ์ของตนเอง (Self-Identity) และปรากฏบุคลิกภาพภายนอก (External Personality) ให้ผู้อื่นรู้โดยทางกายภาพ (รูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย) และโดยทางพฤติกรรม (การพูด การกระทำ)

ในความหมายข้างต้น ผู้ที่ยังมีชีวิตทุกคนต้องถือว่า ยังมีความเป็นอมตะ คือยังไม่ตาย

แต่ในความหมายที่สอง ความเป็นอมตะของบุคคล หมายถึง การมีคุณค่าสูงในความสามารถทางสติปัญญาอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อสังคม จะเป็นที่ยอมรับว่าเป็นคุณค่าที่ยั่งยืนและจารึกไว้ตลอดกาล ดังเช่น อมตชน (Immortal) ของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึง บัณฑิตที่เป็นสมาชิกของ Academie francaise ซึ่งเป็นสำนักหนึ่งของสถาบันบัณฑิตของฝรั่งเศส (Institut de France)

ในความหมายที่สองนี้ มีบุคคลเพียงจำนวนหนึ่งที่จะบรรลุนสถานะอย่างนั้นได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงสำหรับทุกประเทศที่มีสถาบันบัณฑิตแห่งชาติ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งหมายถึง ราชบัณฑิตยสถาน (Royal Institute)

อย่างไรก็ตาม ยังมีอมตชน (Immortal) อีกจำนวนมิใช่น้อยที่บรรลุนความเป็นอมตะเช่นนั้น โดยการยอมรับของสาธารณชน จากผลงานที่ได้สร้างสรรค์ไว้ในทางศาสนา ศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ในศาสนา อาทิ พระพุทธเจ้า ขงจื้อ เล่าจื๊อ พระเยซู พระมุฮัมมัด

ในทางศาสตร์ อาทิ กาลิเลโอ ไอนสไตน์ ดาร์วิน พรอยด์ ดัวร์แกง มาร์กซ เคนส์

ในทางศิลป์ อาทิ ดา วินชี ปิกัสโซ โรแดง โมสาร์ท เบโธเฟน เซกสเปียร์ เฟลลินี คาฟคา

ในทางปรัชญา อาทิ คานต์ ชาร์ลส์ พูโกลต์

ในความหมายที่สาม ความเป็นอมตะ หมายถึง คุณค่าที่ไม่มีวันตายของตัวผลงานทางวิจิตรศิลป์ สมัยใหม่ (Modern Fine Arts) อันได้แก่ วรรณกรรม ดริยางกรรม นาฏกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ศิลปะการละคร หรือศิลปะภาพยนตร์ (Cinematic Art)

ผลงานเหล่านี้ อาจนำไปสู่การสร้างบุคคลหรือสัตว์สมมุติที่เป็นอมตะ เป็นบุคคลหรือสัตว์หรือไม่มีจริง แต่ถูกสร้างให้เสมือนมีชีวิตที่คนทั่วไปรับรู้ได้ทางสื่อมวลชนประเภท โสตทัศน (Audio Visual Media) เป็นภาพที่ถูกสร้างให้เป็นบุคคล (Personified Image) ที่มีอยู่จริงในความคิดความรู้สึกของคนทั่วไป เช่น Micky Mouse, Superman, Dracula, Frankenstein, Lolita, Petit Prince, Alice in Wonderland, Doraemon, ขุนช้างขุนแผน เป็นต้น

อนึ่ง ยังมีผลงานอมตะอีกจำนวนมากในโลกที่มีชื่อเสียง แต่น้อยคนที่จะรู้จักเจ้าของผลงาน อาทิ I.Q (Intelligence quotient), @ หรือ (at), bar code

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะเน้นศึกษาความเป็นอมตะเฉพาะในความหมายแรก เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับบุคคลทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับรายได้ การศึกษาและทุกอาชีพ แต่ละคนสามารถนำความคิด ทฤษฎี หรือกฎ (rules) ที่ค้นพบไปประยุกต์ปฏิบัติได้ กล่าวคือ ทุกคนเป็นอมตะได้ ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจแห่งชีวิต และสามารถทำให้ชีวิตนั้นมีคุณค่า ทั้งในด้านความสุขของตนเอง และผลงานที่จะสร้างให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

ความเป็นอมตะในที่นี้จึงหมายถึง ความเป็นอมตะของทุกชีวิต ความเป็นอมตะที่ยืนยาว (Longevity) และมีชีวิตชีวา (Vitality) ความเป็นอมตะที่มีการเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความรักต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัด เป็นชีวิตในวิถีบวก (Positivity) และเข้าถึงสุนทริยภาพแห่งชีวิตอย่างแท้จริง

อาจสรุปได้ว่า ความเป็นอมตะจะต้องมีความหมายองค์สาม คือมีสุขภาพดี (Healthy) มีความสุข (Happy) และมีศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ (Honorable) ซึ่งรวมเรียกว่า Health, Happiness and Honor หรือ 3H immortality

องค์ประกอบของความเป็นอมตะ

องค์ประกอบหลักที่ทำให้ความเป็นอมตะมีความหมายสมบูรณ์ คือ ระบบการสื่อสารต่างๆ ที่รวมกันเป็นหนึ่งเดียว (Unified Communication Systems) ระบบการสื่อสารที่เป็นองค์ประกอบหลัก (Core Meaning) ของความเป็นอมตะจำแนกได้เป็นสองประเภทใหญ่ คือ การสื่อสารภายในตนเอง (Intra-Self Communication) และการสื่อสารภายนอกตน (Extra-Self Communication) เพื่อการดำรงอยู่หรือสัจ (being) และการดำเนินไปหรือสัจตาคม (becoming) ของอัตลักษณ์เฉพาะของบุคคล (Proper Identity) หรือ Proper Self ที่บุคคลนั้นมีจิตสำนึกด้วยตนเอง (Self-Conscious) ดังแบบจำลอง

ภาพที่ 1 แสดงองค์ประกอบของความเป็นอมตะ
ที่มา : สมควร กวียะ (2554)

บนพื้นฐานแนวคิดเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบดังกล่าว ข้างต้น เห็นได้ว่าคุณภาพของความเป็นอมตะขึ้นอยู่กับคุณภาพขององค์ประกอบหลักคือ ประสิทธิภาพและเอกภาพการทำงานของทุกระบบการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงการทำงานเป็นระบบหนึ่งเดียวที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่าและมีความหมายสามารถผลิตผลงานที่ทำให้ตนเองมีความสุข แล้วแบ่งปันคุณประโยชน์ของผลงานและความสุขนั้นไปให้ผู้อื่น ในระดับขอบเขตที่กว้างไกลออกเท่าที่จะทำได้ คือตั้งแต่คนรัก คู่สมรส ครอบครัว ชุมชน องค์กร สังคม จนอาจไปถึงระดับโลก

นักคิด นักปราชญ์และศาสนาทั้งหลายในโลก จึงได้พยายามที่จะเพิ่มคุณภาพของความเป็นอมตะมาหลายพันปี แต่บทความนี้ จะเป็นการประมวลสรุปแนวคิดสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ (Modernism and Postmodernism) เพื่อที่จะแสวงหาทฤษฎีในแนวนาคต (Futurism) เพื่อคุณภาพสูงสุดของความเป็นอมตะต่อไป

จากแนวคิด แนวทางและข้อคิดข้อเสนอแนะของนักคิดทั้งศาสตร์และศาสนา รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย ในทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็นอมตะ (Immortality) ได้เพิ่มความเป็นนิเทศศิลป์และนิเทศศาสตร์ (Communication Art and Science) เพื่อปูทางไปสู่อนาคตที่บูรณาการศาสตร์ ศาสนาและศิลปะ ออกมาเป็น 9 ภูมิปัญญา เพื่อยกระดับคุณค่าของความเป็นอมตะทั้งในด้านสุขภาพ ความสุขและความมีเกียรติมีศักดิ์ศรี(Heaith, Happiness, Honor หรือ 3H-immortality) ดังนี้

เก้าภูมิปัญญาเพื่อคุณค่าของความเป็นอมตะ (Nine Wisdoms for Worthwhile Immortality)

1. ภาวะเกือบสมดุลระหว่างศูนย์กับหนึ่ง (The near equilibrium of zeroness and oneness)

คือ การเข้าดุลภาพที่เกือบสมบูรณ์จะทำให้เราเดินทางไปทางสายกลาง มีความพอดี พอควรและเพียงพอที่สามารถทำให้ชีวิตของเรามีคุณภาพดีทั้งกายและใจ รวมทั้งมีศักดิ์ศรีภูมิและเป็นที่ยอมรับนับถือทุกสังคม

2. การสื่อสารสองทางระหว่าง “เรา” (The two-way communication between “us”)

คือ การสื่อสารสองทางในแนวคิดทฤษฎีในทางชีววิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา สารสนเทศศาสตร์และนิเทศศาสตร์ พบว่าการสื่อสารสองทางทุกรูปแบบมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกที่มีประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม

3. ดอกไม้สามดอกที่งอกงามจากจิตใจที่ดีงาม (The three Flowers from a beautiful mind)

คือ ประการแรกการพัฒนาจิตใจให้งดงาม ประการที่สองการสร้างความคิดเชิงบวก ประการที่สามการสื่อสารเชิงบวก

4. สารเวลาสี่ประเภท ทรัพยากรวิเศษและอนันต์ สำหรับมนุษย์ (The four informations as magnificent and infinite resources for mankind) คือ สารเวลาทางด้านกายภาพ สารเวลาทางชีวภาพ สารเวลาทางสังคมวิทยาและสารเวลาทางจิตวิทยา เข้ามาบูรณาการในการพัฒนาและเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ทั้งทางกายและใจให้กับชีวิต ทำให้ความอมตะมีความหมายยั่งยืน คัมค่าที่เราเกิด คัมค่าที่เรานำไปทำงานและคัมเวลาที่เราได้ใช้ที่เราจะไม่ตาย

5. แรงที่ห้าคือเวลาที่เป็นรูปธรรม (The tangible time as the fifth Force) คือ การเพิ่มสมรรถภาพเวลาที่ส่งเสริมศักยภาพการทำงานการอยู่ร่วมกับคนและสังคม ประกอบด้วยเวลาทางสังคม, เวลาทางการสื่อสาร, เวลาทางอารมณ์และพฤติกรรมและเวลาทางสังคม

6. **คุณค่าหกประการของความรัก (The six values of love)** คือ คุณค่าของความรักคือคุณค่าประเสริฐของความเป็นอมตะ ความเป็นอมตะที่เปี่ยมด้วยความสุข สุขภาพและความภาคภูมิใจในชีวิต ประกอบด้วย ความรักทางสุนทรียภาพและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ความรักศีลธรรม ความรักการสื่อสารเพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียว ความรักปฏิตกฏวิวัฒนาการ ความรักพลังงานด้านพลังเลื่อม และความรักพลังรังสีที่เพิ่มปริมาณความฉลาดทุกด้าน

7. **ขับเคลื่อนพลังความต้องการพื้นฐานทั้งเจ็ดสู่ความสำเร็จและสัมผัสสุนทรียของชีวิต (Drivin the power of seven basic needs us to the success and aesthetics of life)** คือ การสัมผัสสุนทรียของชีวิต ความสำเร็จของชีวิต ความภาคภูมิใจในตนเอง ความต้องการทางสังคม ความปลอดภัย มั่งคั่ง ความรักความปรารถนา และความอยู่รอด

8. **มรรคแปด 4 ในเส้นทางมัชฌิมาปฏิปทา (The eight paths in the middle way)** คือ สัมมาทิฎฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ สัมมาวายามะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ และสัมมาอาชีวะ

9. **ยาเก้าขนานเพื่อชีวิตที่มีชีวิต (The nine medicines for The vital immortality)** คือ การดำเนินชีวิตยึดความรู้และเหตุผลเป็นหลัก, เลือกใช้ยาอายุวัฒนะอย่างเหมาะสม, ออกกำลังกายให้แข็งแรง, ควบคุมอาหารและล้างพิษทางกายและสมอง, ฝึกจินตนาการสร้างสรรค์และใช้ชีวิตวิถีบวก, ใช้เครื่องสำอางเท่าที่จำเป็นเพื่อบุคลิกภาพในการเข้าสังคม, หลีกเลียงพฤติกรรมเสี่ยงหรือความประมาททุกที่ทุกเวลา, พุทธิบำบัดตนเองด้วยการเรียนรู้สิ่งใหม่ ความรู้ใหม่ ความคิดใหม่และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมโนทัศน์ใหม่ในกระบวนทัศน์แห่งอนาคตและบันเทิงเริงรมย์ สนุกสนานและสันตนาการ การหัวเราะจะทำให้ร่างกายหลั่งสารโดพามีนที่ช่วยระบบการหายใจและย่อยอาหาร ซึ่งเป็นเครื่องจักรพลังงานของความ เป็นอมตะ

หลังจากที่ผู้เขียนได้สังเคราะห์บทความทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็นอมตะ หรือชีวิตที่มีชีวิต (living life) รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย ผู้เขียนพบว่าท่านมีความประสงค์ที่จะประมวลและวิเคราะห์ศึกษา เมื่อสร้างเป็นทฤษฎีใหม่ที่อาจประยุกต์เป็นกฎหรือบทบัญญัติแห่งความเป็นอมตะ ที่เป็นประโยชน์โดยตรงต่อทุกชีวิต

บทความวิชาการนี้มุ่งเสนอทฤษฎีความเป็นอมตะของ รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสาร ซึ่งถือว่า ความเป็นอมตะเป็นความปรารถนาสูงสุดของมนุษย์และน่าจะเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประชากร ที่สำคัญยิ่งของประเทศ บทความนี้เสมือนเป็นเครื่องบูชาครูด้วยบทความวิชาการ ด้วยความรัก ด้วยความกตัญญูที่ศิษย์ที่ดีพึงปฏิบัติต่อครูอาจารย์ และนำทฤษฎีของอาจารย์มาเป็นองค์ความรู้ใหม่ด้านวิจัย เพื่อเป็นการขยายผลความรู้เชิงวิชาการจากยุคหนึ่งสู่ยุคหนึ่ง ทั้งนี้ผู้เขียนมีโอกาสดำเนินการเข้าฟังการบรรยายด้วยทุกครั้งไม่เคยขาดแม้แต่ครั้งเดียวเป็นเวลามากกว่า 3 ปี (พ.ศ.2551-2555) ที่ผู้เขียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์วัฒนธรรม คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ที่ท่านดำรงเป็นคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและภาคีสมาชิก สาขาประวัติศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถานประเทศไทย อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาในการศึกษาดุษฎีนิพนธ์เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนานวัตกรรมการสื่อสารส่งเสริมการท่องเที่ยว (อาชารินทร์ แป้นสุข, 2555) รวมทั้งโครงการวิจัยเรื่องการสื่อสารในกระบวนการทัศน์ใหม่ส่งเสริมภูมิปัญญาข้าวลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ภาคใต้ ประเทศไทย (อาชารินทร์ แป้นสุข, 2558) ในการนำการสื่อสารกระบวนการทัศน์ข้าง 11 เชือก (Eleven Elephants Paradigm) ในการอธิบายเพื่อส่งเสริมภูมิปัญญาข้าวพื้นเมืองในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ในอนาคต เป็นกรอบการวิจัยและและรวมถึงทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็นอมตะ (immortality) เป็นต้น ในการประยุกต์ในงานวิชาการประเภทต่างๆ อาทิ ตำรา บทความวิชาการ งานวิจัย เอกสารประกอบการบรรยายและงานสอน ผู้เขียนมีความผูกพันทั้งกายและใจในแง่ความเป็นครูและลูกศิษย์ โดยไม่หวังผลกำไรตอบแทน นับเป็นความสุขอย่างหนึ่งของท่านอาจารย์ที่ผู้เขียนสัมผัสได้โดยตรง นอกเหนือจากนี้อาจารย์เป็นผู้มีเจตนารมณ์แน่วแน่ที่จะเผยแพร่พัฒนาวิชาสื่อสารมวลชนของไทยให้ก้าวหน้าอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพทัดเทียมสื่อมวลชนต่างประเทศที่พัฒนาไปไกลแล้ว

บทความวิชาการ **“บูชาครู” (Respecting Teacher)** ถือเป็นวาทกรรมทางสังคม (Social discourse) หรือการสร้างความเป็นจริงของสังคม (Social Metrication of reality) ประเภททฤษฎีการสื่อสารไทยที่เกิดขึ้นจริงในสังคมให้ปรากฏต่อสาธารณะชนที่สาธารณะชนยอมรับและมีคุณค่าเชิงประจักษ์ต่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ศึกษาในยุคแต่ละสมัยและปรับนำไปใช้และอ้างอิงต่อไปในอนาคต

ส่วนท้ายประวัติ ผลงานหนังสือและตำราวิชาการและเอกสารประกอบการบรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสถาน ประเทศไทยของ รศ.ดร.สมควร กวียะ นักวิชาการแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย ดังนี้

ประวัติ รศ.ดร.สมควร กวียะ นักสื่อสารแห่งทฤษฎีการสื่อสารไทย

- 2493 จบประโยคมัธยมศึกษา โรงเรียนประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2494 จบประโยคครูมูล โรงเรียนฝึกหัดครูสงขลา
- 2506 สำเร็จการศึกษาวารสารศาสตรบัณฑิต (ว.บ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- 2509 สำเร็จการศึกษา Dip.Public Information Service (การประชาสัมพันธ์ภาครัฐ) ศูนย์วารสารศาสตร์ชั้นสูงฝรั่งเศส
- 2512 สำเร็จการศึกษาปริญญาเอก Docteur en Journalisme (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยสตราสบูร์ก ประเทศฝรั่งเศส
- 2516 สำเร็จการศึกษา Dip. Public Administration (เศรษฐกิจและการคลัง) สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ระหว่างประเทศ กรุงปารีส

ตำแหน่งงานที่สำคัญ

- ภาควิชาสาขานิเทศศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน ประเทศไทย
- อาจารย์พิเศษ หลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโท ทางสื่อสารมวลชน การประชาสัมพันธ์ สื่อสารทาง ตลาดและภาพยนตร์ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยนเรศวร
- กรรมการบริหารและอาจารย์ผู้บรรยาย “สารเทศเศรษฐศาสตร์และการวิเคราะห์ระบบ” และ “การตลาด” หลักสูตรปริญญาเอก คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อาจารย์ผู้บรรยาย “การบริหารสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์” สถาบันการประชาสัมพันธ์และสถาบันพระปกเกล้า.
- ที่ปรึกษามูลนิธิวิทยาศาสตร์ ดร.ปรีชา- ประไพ อมาตยกุล

ผลงานหนังสือและตำราวิชาการ

1. “การสื่อสารมวลชน” สำนักพิมพ์โกสินทร์, 2547.
2. “การประชาสัมพันธ์ใหม่” สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2547.
3. “หลุมดำแห่งความรัก” (ทฤษฎีปรัชญาการสื่อสารเชิงองค์รวม). สำนักพิมพ์โกสินทร์, 2547.
4. “วารสารศาสตร์ใหม่” สำนักพิมพ์บ้านหนังสือโกสินทร์, 2549.
5. “ทฤษฎีการสื่อสารประยุกต์” สำนักพิมพ์อักษราพิพัฒน์, 2546.
6. “นิเทศศาสตร์เพื่อชีวิต” สำนักพิมพ์แก้วน้ำ, 2544.
7. “นิเวศนิเทศ” สำนักพิมพ์แก้วน้ำ, 2542.
8. “สื่อสารมวลชนดลชีวิต” สำนักพิมพ์แก้วน้ำ, 2540.
9. “Love is Universe” อยู่ระหว่างการตีพิมพ์.
10. “แนวคิดอนาคต (Futuristics)” ปรับปรุงเพื่อตีพิมพ์.
11. “นางนวลสิบสองปันนา โลมาอิรวดี”(นิยายเชิงปรัชญาและวิทยาศาสตร์) สำนักพิมพ์โกสินทร์ 2555.
12. “จักรวาลของวารนรเปลือย” (เตรียมต้นฉบับ).
13. “อมตะ” (กำลังเขียนผลงานชิ้นสุดท้ายก่อนเสียชีวิตเดือนตุลาคม, 2555).

เอกสารการบรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสถาน ประเทศไทย

1. สมควร กวียะ. (รศ.ดร.). (2552). ภาคีสมาชิก สาขานิเทศศาสตร์.
“วิกฤต - ปฏิวิกฤต(Crisis-Anticrisis)”บรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก
สำนักธรรมศาสตร์และการเมืองราชบัณฑิตยสถาน วันที่ 20 พฤษภาคม 2552.
2. สมควร กวียะ. (รศ.ดร.). (2552). ภาคีสมาชิก สาขานิเทศศาสตร์.“ความรักจักรวาล
บทเรียนจากมหาวิกฤตไทย ปี2549-2553”บรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก
สำนักธรรมศาสตร์และการเมืองราชบัณฑิตยสถาน วันที่ 4 สิงหาคม 2553.
3. สมควร กวียะ.(รศ.ดร.).(2554). ภาคีสมาชิก สาขานิเทศศาสตร์.“ทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็น
อมตะ (immortality)” บรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์และ
การเมือง ราชบัณฑิตยสถาน วันที่ 27 เมษายน 2554.

บรรณานุกรม

- สมควร กวียะ. (รศ.ดร.). (2554). ภาคีสมาชิกสาขานิเทศศาสตร์. ทฤษฎีใหม่ว่าด้วยความเป็น
อมตะ (Immortality) บรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์
และการเมือง ราชบัณฑิตยสถาน วันที่ 27 เมษายน 2554.
- อาชารินทร์ แบ้นสุข. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อพัฒนานวัตกรรมการสื่อสารส่งเสริม
การท่องเที่ยว. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 7(2), 9-19.
- อาชารินทร์ แบ้นสุข (2560). การสื่อสารในกระบวนทัศน์ใหม่ส่งเสริมภูมิปัญญาข้าวลุ่มน้ำ
ทะเลสาบสงขลา ภาคใต้ ประเทศไทย.วารสารมหาวิทยาลัยศิลปกร ฉบับภาษาไทย
สาขามนุษยศาสตร์และศิลปะ, 37(1) มกราคม-เมษายน 2560.
<http://www.muansuen.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559.